

שפת אמת על התורה

עש"ק פ' אחרי מות – קדושים, תשפ"ג

For sponsorship and dedication opportunities, visit yukolleLA.com/donate

פרשת אחרי מות (פרק י"ח)

(א) וַיְדַבֵּר יְקוֹק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְקוֹק אֱלֹהֵי יִכְם: (ג) בַּמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבַּתְתֶּם בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֲתֶכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבַחֲקֵיתֶהֶם לֹא תִלְכּוּ: (ד) אֶת מִשְׁפָּטֵי תַעֲשׂוּ וְאֶת חֻקֵּי תִשְׁמְרוּ לְלַכֵּת בָּהֶם אֲנִי יְקוֹק אֱלֹהֵיכֶם: (ה) וְשִׁמְרֶתֶם אֶת חֻקֵּי וְאֶת מִשְׁפָּטֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֲתָם הָאָדָם וְחֵי בָהֶם אֲנִי יְקוֹק:

1. שפת אמת ויקרא פרשת אחרי מות שנה תרלה

כמעשה א"מ כו' וכמעשה ארץ כנען כו' לא תעשו ובחוקותיהם לא תלכו את משפטי תעשו כו' אשר יעשה אותם כו' וחי בהם. קשה אי מכוון הפסוק על עריות המפורשין למה תלה אותם הכתוב במעשה מצרים וכנען. אבל נראה כי המכוון, בכל המעשים לא נעשה אותם כמו שעושין אותם בא"מ וכנען. כי בכל המעשים יש בהם פנימיות וחיצוניות ובוודאי שורש כל המעשים הוא בקדושה. כי הכל לכבודו ברא ונקודה הפנימיות ניתן לבניי וזה כל מעשיך יהיו לש"ש. לכן נק' מעשה הגוים חוקות כמ"ש ובחוקותיהם ל"ת. כי אין להם שייכות לפנימיות הטעמים של כל המעשים ודבקים רק בחיצוניות. ובאמת בניי יכולין לעשות כל המעשים בקדושה ע"י המצות. וז"ש את משפטי תעשו כו'. עי"ז תוכלו לעשות כל המעשים שלא כמעשה א"מ וכנען. וז"ש ללכת בהם. אשר יעשה כו' האדם וחי בהם. פרשנו ג"כ שע"י המצות ימשך החיות לכל הדברים. פשוט כמ"ש ז"ל כל מ"ע נגד אבר מיוחד. וכפי מה שמבטל חיות כל האבר אל המצוה חוזר וממשיך חיות מהמצוה אל האבר ועי"ז יכול לעשות כל המעשים בקדושה כמ"ש קדשנו במצותיו.

שפת אמת ויקרא פרשת אחרי מות שנה תרלט

בפסוק כמעשה א"מ כו' את משפטי כו' ללכת בהם. פירש"י א"א רשאי לפטור מהם. דכתי' כמעשה לא מעשה א"מ ממש. כי כבר היו בניי עדה קדושה ומה שייך להזהירם מלעשות כחוטאים האלה. אבל הפי' שלא יהיה נדמה שום מעשה איש הישראלי למעשה הרשעים אשר כל מעשיהם לגשמיות בלבד. אבל בניי צריכין לקדש כל מעשיהם להדביקם בשורש החיות וליקח מהם חיות. כי המעשה צריך להיות רק לתכלית הליכת האדם בעבודת הבורא ית' ולפשוטי בניי המכוונים לאכול ולשתות להוסיף כח בעבודת הבורא הוא ג"כ בכלל ללכת. ומה גם לצדיק שכל מעשיו לש"ש וכן בכל מצוה שאדם עושה צריך להיות המכוון לבוא עי"ז ליותר קדושה שיוכל להוסיף בכל עת ממדרגה למדרגה. כענין מצוה גוררת מצוה. ולא יהי' נעשה המצוה רק להיות נפטר מחיובה רק אדרבא לזכות עי"ז למצות אחרות כמ"ש שכר מצוה מצוה. והיינו ללכת בהם כו' וליקח מהם חיות כמ"ש וחי בהם:

שפת אמת ויקרא פרשת אחרי מות שנה תרל"א

וכן יש לפרש אשר יעשה אותם האדם פי' אותם באמצעות המשפטים והחוקים יתקן כל בחי' העשי' ואז מעורר החיות שיש בכל המעשים מכח מאמרות הבורא ית'. ואין לעשות שום מעשה רק בהשתתפות איזה מצוה כמאמר בכל דרכיך דעהו כו'.

שפת אמת ויקרא פרשת אחרי מות שנה תרס

וכן צריך להיות רצון האדם שע"י המצוה יתקן כל המעשים כי היד המנחת תפילין מתקדשת בכל הפעולות שנעשה ע"י הידים. וכן הוא בכל המצות. זה ללכת בהם:

2. "Torah View on Homosexuality" (R. Schachter, R. Twersky, R. Rosensweig, R. Willig – TorahWeb.org, 2010)

In addition to its legislative content, this verse also provides a **fundamental insight into human nature and propensities**. The Torah emphasizes "*asher yeshavtem ba* - in which you dwelled"; but Jews of all generations most certainly know that we lived in *Eretz Mitzrayim*. The Torah's statement of the obvious warns us to be on guard against societal influence. We become susceptible to even the most egregious and

שפת אמת על התורה

עש"ק פ' אחרי מות – קדושים, תשפ"ג

For sponsorship and dedication opportunities, visit yukolleLA.com/donate

vile forms of behavior if we do not guard against societal influence. "Human nature is such that a person in his beliefs, character, dispositions, and actions is drawn after his friends and colleagues and acts in the same fashion as his countrymen" (Rambam *Hilchos De'os* 6:1)... Thus a full interpretive translation of the verse reads: **the behavior of Eretz Mitzrayim, to which, having lived there, you may be inclined, is forbidden to you.**

שפת אמת ויקרא פרשת קדושים שנה תרלא

קדושים תהיו. במד' וזה"ק כי הוא הבטחה ג"כ כי איך יוכל בו"ד להתקדש בקדושת הש"י. אך כי קדוש אני ה' אלקיכם... וז"ש קדושים תהיו. וברש"י שנאמרה בהקהל כו'. דעיקר הקדושה ע"י שמכניס אדם עצמו בכלל ישראל כי הקדושה שורה בכלל ישראל שהיא כנס"י הכנס"י והתאספות כל החיות להש"י. וע"י הביטול להכלל יכולין להתקדש.

["Do Not Be Exceedingly Righteous" (R. Mayer Twersky, TorahWeb.org 2020)

Throughout the millennia we have made a consistent, concerted effort to overcome susceptibility to negative influences, thereby retaining our singular identity and remaining a distinct, unique people. In recent decades, however, in several of our communities we have adopted a greatly exaggerated stance. A *Weltanschauung* has emerged and crystalized which indiscriminately rejects and contemptuously dismisses the outside world *in toto*. Our motivation is noble, but our actions are decidedly ignoble. This extreme *Weltanschauung* with its intellectual xenophobia embellishes the Torah's imperative of separateness. In embellishing, we diminish, undermine, and imperil (כל המוסיף גורע).

3. שפת אמת ויקרא פרשת אחרי מות שנה תרנז

והנה כתי' אשר יעשה אותם האדם וחי בהם. ואחז"ל בעוה"ב וכן בתרגום בחיי עלמא... אך פשט הכ' וחי בהם משמע גם עתה. והענין הוא כי האדם יש לו שורש למעלה וחלק הנשמה שלמעלה גם עתה מתלבשת במעשה המצות שאדם מקיים בעוה"ז. ז"ש ז"ל ומחי נפשו שנק' נר. ואיתא כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב. ולא אמרו יהי להם חלק רק יש לו. כי טעם עוה"ב לבניי משום שנאמר חלק ה' עמו. והקב"ה הי' הוה ויהי הכל אחדות א' ובזה יש לכל ישראל חלק. ומי שזוכה לקיים מצוה כראוי יוכל להרגיש הארה משורש המצוה ונשמתו שלמעלה. וע"ז מתפללין ויהי נועם ה' עלינו כו'. ומעין זה בש"ק שזוכין לנשמה יתירה כיון שהשבת הוא מעין עוה"ב יורד בו הארה מנשמה שהיא מבחי עוה"ב כנ"ל:

גליון בנאות דשא (אמרי דשא, מאת הרה"ג ר' שאול אלטר, פ' אח"ק תשפ"ג)

ברש"י מביא דברי התו"כ 'וחי בהם – לעולם הבא... וקשה דהרי ביומא (פה:) ילפינן מכאן שפיקוח נפש דוחה את כל המצוות ואיסורי תורה, דדרשינן וחי בהם ולא שימות בהם, הרי חזינן דוחי בהם מתפרש שפיר בעולם הזה... אכן כוונת התו"כ אינה להוציא מפשטיה דקרא דאירי על החיים בעולם הזה, ומ"ש וחי בהם לעולם הבא הכוונה לסוג החיים של האדם בעולם הזה, ממה היא חיותו של האדם, דאם החיות הוא מחיי בשרים וגשמיים אין זה קרוי חיים כלל, והרי הם טויטע לעבן, שהרי חיים הוא דבר נצחי, וחיים הגשמיים הם חיים כוזבים, ורק מי שחיותו מדברים רוחניים והוא מקושר להש"ת, על זה נאמר וחי בהם...

4. שפת אמת ויקרא פרשת אחרי מות שנה תרנד

...והגם דאיתא זאת התורה אדם כי ימות אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עלי'. אבל באמת כפי מה שממית עצמו עלי' כך התורה מחי' אותו דכתי' תורת ה' תמימה משיבת נפש. וכל הכוחות שאדם ממעט בנפשו בשביל התורה משיבה התורה אליו ונמצא מחליף חיות עובר בחיות קיימת לעד. וכענין שדרשו חז"ל שיצאה נשמתו של ישראל במתן תורה והחזירה התורה נשמתו הה"ד משיבת נפש ע"ש. וכן הוא בכל העוסקים בתורה...